

+ Vandaag hebben we de derde kaars van de adventskrans aangestoken - op deze zondag die ook genoemd wordt zondag *gaudete*, dat is 'verheug u, wees blij'. Overal in de wereld waar vandaag gregoriaans gezongen wordt in de liturgie klinkt *gaudete*, het eerste woord van de introitus, de Latijnse openingszang. Ons openingslied van vandaag zingt die oproep tot vreugde ook uit: wees blij, want er is uitzicht licht. Kan er uitzicht bestaan zonder hoop? En kan er zonder hoop vreugde zijn? Om gegronde hoop in ons te wekken, bidden we om de tegenwoordigheid van Gods Geest.

Adventsgebed - *Kyrie*

Gebed

God, wij bidden U: geef ons smaak voor uw woord, laat ons proeven van de belofte dat hij komt die redder is, verlosser, degene die ons losmaakt van hebzucht en eigenbelang en die de hoop in ons wekt en levend houdt. Dat vragen wij U door hem die wij verwachten. Amen.

Jesaja 61:1-2.10-11   *Johannes 1: 6-8.19-28*

Overweging

Tussen de twee lezingen die wij zojuist hoorden, zong het koor over 'wachten en vermoeden, uitzien naar een mens, een ster van vrede waarin zich een nieuw leven baan breekt'. Dat lied staat in onze liturgieboekjes tussen twee heel oude teksten, een van de profeet Jesaja, 2700 jaar oud en een van de evangelist Johannes, 2000 jaar oud. Wij lezen en zingen vandaag woorden die door al die eeuwen heen aan ontelbare mensen sprankjes van hoop hebben gegeven. Luister maar naar Jesaja die zegt: ik ben gezalfd en gestuurd om aan te kondigen dat inderdaad nieuw leven zich baan zal breken. En zie Johannes de Doper die, zeven honderd jaar later, Jesaja citeert: 'ik ben de stem van iemand die roept in de woestijn'. In de geografische woestijn, maar evenzeer in de levenswoestijn, schuilt veel gevaar: mensen hebben dat door de eeuwen heen ervaren, maar ze zijn gesterkt door die roep: geef de moed niet op, want hoe diep ook de nacht, het licht zal komen. Een verwachting tegen de draad in, hopen tegen alle hoop in?

Kun je blijven hopen wanneer het leven op de proef gesteld wordt zoals op dit moment door de corona pandemie? Heeft het zin om te hopen wanneer je plotseling invalide bent geworden door een medische fout? Is het menselijk om te hopen wanneer de dood voelbaar nabij is? Kan de hoop een kracht zijn die sterker is dan de voortdurende aanvallen van rampen en

negatieve berichten? Hoe past zij in het rijtje dat dank zij de apostel Paulus in elk christelijk hoofd zit: geloof, hoop en liefde, deze drie, en de grootste van hen is de liefde. En de hoop? Toen de Belgische kardinaal Danneels getroffen was door hartfalen heeft hij, boven geloof en liefde, de kracht van de hoop gevoeld. En hij getuigt daarvan; ik citeer hem: ‘wie nadenkt over christendom en cultuur kan hier niet buitenom: wat met de dood? En waar is er hoop? Het probleem van de hoop is het kernprobleem van onze tijd en van alle tijden. Wie de liefde verliest – de mens en de hele cultuur – krijgt aritmie, wie het geloof verliest krijgt een hartinfarct. Wie de hoop kwijt is, een hartstilstand.’

De hoop die wij vieren op deze zondag *gaudete* is een deugd. Een kracht die, naast geloof en liefde, een pijler is waarop ons bestaan is gevestigd. Dat komt ook tot uitdrukking in de twee lezingen die bij deze zondag horen. Voor Jesaja is hoop datgene wat in hem leeft door de Geest van God die op hem rust. In die geest kan hij mensen wier hart gebroken is troosten: dat is hoop geven. Zo kan hij gerechtigheid aankondigen: dat is hoop geven.

Zo is het ook bij Johannes de Doper. Hij is het Licht niet, maar hij getuigt van het licht: hij is een stimulator tot hoop. Op de vraag of hij de Messias is, of Elia, of de profeet, antwoordt hij: nee, ik ben de Messias niet, en ook niet Elia, en ook niet de profeet. Maar wie ben je dan wel? ‘Ik ben een roepende in de woestijn; maak de paden recht; er is toekomst; er komt iemand die niet alleen met water doopt, maar met water en geest’. Johannes, die doopt met water, maar zo dicht staat bij de Geest, kan heraut zijn, de aanzegger van hoop.

Hopen en elkaar hoop geven – twee levenwekkende krachten. Levenwekkend, want hopen bestaat niet alleen in het hebben van een goed gevoel over de toekomst. Meer dan een goed gevoel over de toekomst, is ze een kracht die uitgaat van het bewustzijn een kind te zijn van de toekomst. Dat betekent zoiets als wat we soms zingen: ‘Blijf niet staren op wat vroeger was, sta niet stil in het verleden. Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen. Het is al begonnen, merk je het niet?’. Wij zijn kinderen van de toekomst die al begonnen is, merk je het niet? Of, om met Johannes de Doper te spreken, de voorloper van Jezus: ‘midden onder u staat hij die gij niet kent’.

VOORBEDE

God, wij bidden U

dat wij door goede en slechte tijden heen

de hoop levend houden in ons hart en in heel ons doen en laten.

Laat ons bidden

Wij bidden U

dat we open staan voor de toekomst,

dat ons werk voor de aarde en voor alle mensen die er op leven

gedragen mag worden door hoop.

Laat ons bidden

Wij bidden U

voor moed en trouw aan U en aan elkaar,

voor onze zieken, vooral voor hen die lijden aan het coronavirus,

dat ze troost en hoop ontvangen.

Laat ons bidden